

## **Παραμύθια εικόνων**

Ένα είδος παιδικού παραμυθιού, το οποίο δεν είναι πολύ δημοφιλές, είναι τα παραμύθια εικόνων. Βιβλία χωρίς κείμενο, με μόνη την εικονογράφηση να “αφηγείται” την ιστορία, έχουν πολλά να προσφέρουν στα παιδιά προσχολικής ηλικίας.

Πολύ συχνά τα βιβλία χωρίς λέξεις με μόνη την εικονογράφηση, δεν είναι πρώτα σε προτίμηση από τους γονείς και τους φροντιστές των μικρών παιδιών, ωστόσο είναι ένα πολύ ισχυρό μέσο ανάπτυξης πολλών γνωστικών δεξιοτήτων στα παιδιά.

### **Αυτοπεποίθηση, ανεξαρτησία**

Τα βιβλία εικόνων είναι εξαιρετικά για τα παιδιά που δεν έχουν ακόμη κατακτήσει την ανάγνωση. Συνεπώς είναι κατάλληλα για την προσχολική ηλικία, όπου ακόμη η αναγνωστική ικανότητα δεν έχει αναπτυχθεί. Είναι μια θαυμάσια επιλογή, προκειμένου να ενισχύσουμε την **αυτοπεποίθηση** και την **ανεξαρτησία** του παιδιού. Το παιδί μπορεί να απασχοληθεί μόνο του με το βιβλίο και να δημιουργήσει ελεύθερο τη δική του ιστορία. Αντί να είναι ακροατής, γίνεται το ίδιο αφηγητής. Αποφασίζει τη δική του πλοκή, βάζει τους δικούς του κανόνες, πρωταγωνιστεί η δική του φαντασία.

### **Ανάπτυξη ικανοτήτων κατανόησης**

Τα βιβλία χωρίς κείμενο ενθαρρύνουν το παιδί να συμπεράνει τι συμβαίνει στην ιστορία, με έναν τρόπο πολύ δομημένο. Χρησιμοποιώντας μόνο τις εικόνες και τη φαντασία του, το παιδί αντιλαμβάνεται την αρχή, το μέσον και το τέλος της ιστορίας. Αναπτύσσει με αυτό τον τρόπο την ικανότητα **κατανόησης της δομής και της πλοκής** μιας ιστορίας, μέσα από τις εικόνες.

### **Ευκαιρία για επικοινωνία**

Τα βιβλία χωρίς κείμενο αποτελούν μία θαυμάσια ευκαιρία να συνομιλήσουμε με το παιδί μας και να **μεταδώσουμε ένα μήνυμα** που επιθυμούμε ή να **ακούσουμε ένα μήνυμα** που εκείνο θέλει να μας μεταδώσει. Οι εικόνες και η φαντασία μπορούν να γίνουν η αφορμή και το μέσο μετάδοσης και επικοινωνίας του μηνύματος.

Το βιβλίο επιπλέον, μπορεί να γίνει η αφορμή για να μιλήσουμε για κάποιο θέμα, να κάνουμε ερωτήσεις και να πάρουμε απαντήσεις, αναπτύσσοντας με αυτό τον τρόπο τον **προφορικό λόγο** του παιδιού.

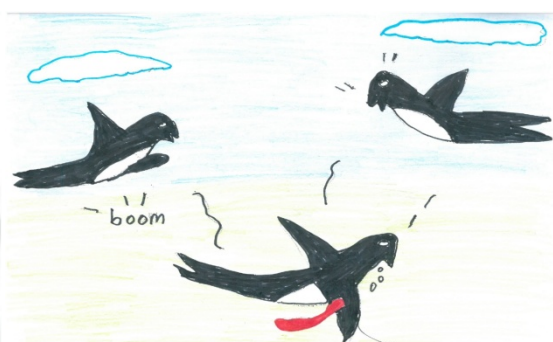
### **Ενίσχυση δημιουργικότητας και φαντασίας**

Το βιβλίο χωρίς κείμενο **δεν περιορίζει τη φαντασία** του παιδιού. Το παιδί μπορεί να στήσει την ιστορία που μόνο αυτό θέλει, χωρίς όρια και περιορισμούς.

Μπορεί να δημιουργήσει ανεμπόδιτο και ελεύθερο τους δικούς του ήρωες και τους δικούς του κόσμους.

### Ενθάρρυνση σύνθετης σκέψης

Οι εικόνες μπορούν να έχουν διττές ή αφηρημένες σημασίες. Η πρώτη “ανάγνωση” μπορεί να είναι εντελώς διαφορετική από τη “δεύτερη”. Κάτι τέτοιο βάζει το παιδί στη θέση να σκεφτεί, να επιλέξει ή να προβλέψει ποια πλοκή είναι πιο κατάλληλη. Πολλές εικόνες εγείρουν ερωτήματα όπως “Τι γίνεται αν...;”, “Τι θα έκανες...;”, “Πώς θα ήταν αν...;”. Το παιδί ενθαρρύνεται να ανακαλύψει διαφορετικούς τρόπους να επεξεργαστεί την εικόνα για να φτάσει εκεί που θέλει.(blissmom.gr,2021)





## Η δική μας ιστορία

«Ο Τόνης ο Χελιδόνης»

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα μικρό χελιδονάκι, ο Τόνης ο Χελιδόνης. Ζούσε σε μια χώρα της Αφρικής μαζί με τους γονείς του και άλλα χελιδόνια. Ήθελε να πετά ψηλά στον ουρανό και έπαιζε κάθε μέρα με τους φίλους του, καθώς του άρεσε να κάνει αγώνες με κριτήριο ποιος θα πετάξει

πιο ψηλά.

Ο Τόνης έβγαινε πάντα πρώτος και καμάρωνε για τη δύναμη και τα φτερά του. Καυχιόταν και έλεγε:

-Τσίου τσίου τι ωραία!! Είμαι ο πιο δυνατός και καλύτερος απ' όλους. Κανείς δε μπορεί να με φτάσει, τόσο ψηλά που πετάω.

Η μητέρα του τον μάλωνε συχνά και του έλεγε:

-Τόνη αγόρι μου εσύ είσαι ένα μικρό χελιδονάκι, δεν είσαι αετός να πετάς τόσο ψηλά. Μια μέρα μπορεί να κουραστείς να χάσεις τη δύναμή σου και να πέσεις κάτω.

Ο μικρός Τόνης όμως δεν άκουγε και καυχιόταν κάθε μέρα και κορόιδευε τα άλλα χελιδονάκια που δεν είχαν τη δική του δύναμη.

Όσπου μια μέρα ήρθε η Άνοιξη και τα χελιδόνια αποφάσισαν να μεταναστεύσουν, δηλαδή να φύγουν από την Αφρική, εκεί όπου το καλοκαίρι κάνει πολύ ζέστη και να έρθουν στην Ελλάδα. Έτσι ξεκίνησαν το μακρινό τους ταξίδι. Στο δρόμο για την Ελλάδα ο Τόνης πετούσε πιο ψηλά και πιο γρήγορα από όλα τα χελιδόνια. Ήθελε να είναι πάντα πρώτος, όπως πάντα. Μάταια η μητέρα του τον φώναζε:

-Τόνη μην πετάς τόσο ψηλά ,έλα κοντά μας θα κουραστείς.

Κάποια στιγμή όμως ο Χελιδόνης ένιωσε να τον εγκαταλείπουν οι δυνάμεις του , με αποτέλεσμα να μη μπορεί να ανοίξει τα φτερά του.Μέχρι να καταλάβει τι του συμβαίνει βρέθηκε κάτω στο έδαφος τραυματισμένος.Είχε σπάσει τη φτερούγα του και πονούσε πολύ

-Ωχ πονάω πολύ, σας παρακαλώ βοηθήστε με, φώναζε κλαίγοντας από τον πόνο.

. Όλα τα χελιδόνια κατέβηκαν να δουν τι του συνέβη. Κάποια χελιδόνια αποφάσισαν να τον αφήσουν στην τύχη του και κάποια άλλα σκέφτηκαν να του δώσουν μια δεύτερη ευκαιρία να διορθώσει τον άσχημο χαρακτήρα του. Στο τέλος όμως ,αποφάσισαν να τον βοηθήσουν .Έφτιαξαν ένα διχτάκι με κλαδάκια και φύλλα, τον έβαλαν μέσα και έτσι συνέχισαν το ταξίδι τους για την Ελλάδα.

Επιτέλους το ταξίδι έφτασε στο τέλος του..Έφτασαν στην Ελλάδα!

-Ω τι ωραία που είναι εδώ!!! είπε ο Χελιδόνης

Παντού έβλεπε ωραία χρώματα .Τα λουλούδια είχαν ανθίσει στα δέντρα και μοσχοβολούσαν.

Ο Τόνης έγινε καλά και συνέχισε να πετά όπως πρώτα. Όμως ποτέ ξανά δεν κορόιδεψε τα άλλα χελιδόνια και ούτε καυχήθηκε για τις δυνάμεις και τις ικανότητές του.

Πηγές

Φωτογραφίες-εικόνες ιστορίες: Ομαδική εργασία ΑΤΕΙ Θεσ/νικης

<https://blissmom.gr/paramythia-eikonon-ti-prosferoyn-sta-p/>